

APRINT s. r. o.
TLAČIAREŇ PRE VÁS

VIESKY NA SLOVENSKU

Ladomerská Vieska , 5. jún 2010

Vážení Viešťania zo Slovenska a z Moravy!

5. júna 2010 je to presne 902 dní, keď v obci Ladomerská Vieska za účasti starostov a starostiek z deviatich obcí a zástupcov BBSK, bolo slávnostne založené partnerské združenie „Viesky na Slovensku". Na začiatku sme ponúkli vlastnú filozofiu, vlastnú cestu a vzájomnú súdržnosť. Nenašli sme len spoločné pomenovania miest a obcí, ale i korene a túžbu stretávať sa.

Áno, všetko, čo človek koná a myslí je o praobyčajnom stretávaní sa, je to o vzácnych chvíľach, ktoré sú pre človeka tak potrebné, ako vzduch a voda.

Dnes sme nielen o 902 dní starší, ale hlavne bohatší o skúsenosti. Dnes môžeme všetci Viešťania na Slovensku a na Morave hrdo a pyšne hlásať, že sme sa už dvakrát oficiálne stretli v obciach Bystričany a Radošovce. Úprimne ďakujem pánom starostom Jánovi Šnircovi a Štefanovi Huťťovi, ako aj všetkým občanom oboch obcí, za nádherné podujatia, zážitky, za nové priateľstvá a poznania.

Drahí priatelia, dovoľte mi, aby som Vás všetkých privítal na strednom Pohroní, tu v Ladomerskej Vieske, na prahu III. slávnostného stretnutia Viesok na Slovensku. Som naplnený neopísateľným želaním, že aj my, v Ladomerskej Vieske, Vás chceme privítať, pohostiť a tak si Vás uctiť, ako najlepšie vieme. Aj v nás všetkých horela tá túžba zobrať zodpovednosť na svoje plecia a pokúsiť sa o to, čo 17. decembra 2007, prvýkrát v našej obci od srdca vyslovil starosta Štefan Huťťa:

„Našiel som kúsok domova v cudzom svete..."

Vitajte a buďte u nás všetci doma!

Prežime spoločne sviatočný deň plný radosti, pohody a vzájomnej spolupatričnosti. Súťažme, veseľme sa, veď v dnešný deň vo všetkom zvíťazí **Vieska.**

Nech žijú naše Viesky na Slovensku, nech sa stále túžime stretnúť a tešiť sa zo spoločných chvíľ. Prajem Vám, aby **5. jún 2010** zostal vo vašich srdciach a spomienkach, ako deň stretnutia veľkej rodiny Viesok na Slovensku.

S úctou

Vladimír Baran, starosta obce Ladomerská Vieska
Partnerské združenie Viesky na Slovensku

HYMNA
Viesok na Slovensku

V dávnych dobách obciam malým
krásny názov ľudia dali.
Volajú sa tak aj dneska,
dodnes máju meno Vieska.

Aj keď veľa zmenilo sa,
mnoho veci sú tu dosiaľ
úzky chodník, ktorým roky
hnali husi na potoky,
cesta, čo ňou išli spolu
vždy v nedeľu ku kostolu
a studnička v čistom lese,
pieseň predkov sa v nás nesie.

K zvykom patria kroje naše,
koláče a plné fľaše.
Veď Vieska je srdcu blízka,
vietor hvízda na strniskách,
potok strážia vŕby staré,
stretáš blízkych, známe tváre...

V dávnych dobách obciam malým
krásny názov ľudia dali.
Volajú sa tak aj dneska,
dodnes máju meno Vieska.

(Zdenka Laciková, Obec Radošovce)

Ladomerská Vieska

Kraj	Banskobystrický
Okres	Žiar nad Hronom
Mikroregión	Hlinické Pohronie
Počet obyvateľov	804
Rozloha	1 133 ha
Prvá písomná zmienka	9. 1. 1335
Starosta	Vladimír Baran
Adresa	Obecný úrad Ladomerská Vieska 132 965 01 Žiar nad Hronom
Telefón	045/6727016
Fax	045/6735296
E-mail	radmera @stonline.sk
www stránka	www.ladomerskavieska.sk

Obec Ladomerská Vieska leží na strednom Pohroní, na južnom okraji Žiarskej kotliny. Je to obec pomerne veľmi mladá, lebo v rámci územnej reorganizácie štátu, keď bol začiatkom 60. rokov XX. storočia vytvorený nový okres Žiar nad Hronom, došlo 1. januára 1960 k spojeniu dovtedy dvoch samostatných obcí Viesky a Ladomera na Ladomerskú Viesku.

Budova Obecného úradu

História

Intenzívnejší proces osídľovania na území Žiarskej kotliny sa všeobecne predpokladá pred 11. storočím. V listine z roku 1075 sa uvádza, že kráľ Gejza I. darúva opátstvu (Beňadickému) veľkú a širokú neobývanú zem, s právom usadzovať ľudí. Prvé obce vznikali v dolinách pri samej rieke Hron, kde ústili do Hrona potoky a potôčky. Údolie Hrona tvorilo dôležitú cestnú a vodnú spojnicu. Najstarší písomný záznam o Ladomerskom potoku (uvádza sa názov Radmera) je v listine z roku 1075.

Ladomer

Prvá hodnoverná správa o obci ako o majetku Šášovského hradu, je z 9. januára 1335.

Hrobka v cintoríne

V archíve Ostrihomskej kapituli sa hovorí o obyvateľoch obce Ladomer (Ladomír) a patrila hradnému panstvu Šášov („Saskw").

Medzníkom v dejinách obce Ladomer je rok 1650, keď kráľ Ferdinand III. dňa 21. marca 1650, udelil obci právo konať dva výročné trhy, čím povýšil obec Ladomer na mestečko OPPIDUM. Najstaršie známe pečatidlo Ladomeru je z roku 1643. V strede pečatného poľa je vyrytá korunovaná postava sv. Štefana, pravou rukou pri nohe drží meč. Odtlačok pečatidla sa našiel na dokumente z roku 1776. Z rokov 1676-1678 pochádza inventár Kaštieľa v Ladomeri, ktorý aj za vlády Lippayovcov, bol strediskom správy Šášovského panstva. V tomto období sa obyvatelia obce zaoberali obchodom s vínom. Po dobití Šášovského hradu, ktorý dňa 27. októbra 1708 cisárske vojská podpálili a rozstrieľali, sa úradník Šášovského panstva presťahoval do kaštieľa v Ladomeri, ktorý sa tak stal sídlom hospodárskej správy panstva Šášov. V polovici 18. storočia bol postavený v obci Mariánsky stĺp v barokovom slohu s plastikou IMMACULATY. V roku 1772 bola v Ladomeri postavená 3-poschodová sypáreň (v roku 1911 bola zbúraná a na jej mieste bola postavené škola). Do konca roka 1922 patrila obec Ladomer administratívne do Svätokrížskeho okresu a 1. júlom 1928 patril pod Kremnický politický okres.

Kostol Krista kráľa

Vieska

V chotári obce už v roku 1332 jestvovala fara, kostol so 14. storočia v gotickom slohu, prestavaný v roku 1552 do renesančného slohu. Prvá písomná zmienka o Vieske je doložená až z roku 1352. V tom čase patrila Opátstvu v Hronskom Beňadiku, neskôr patrila do Ostrihomskej kapituly, pod Šášovský hrad, ale aj do Uhorskej komory. Kostol a fara sú doložené vo Vieske z rokov 1332 1337. Dve samostatné obce Vieska („VESZKA") a Ladomer stáli ako hraničné osady na okraji dvoch panstiev (Beňadického a Šášovského). V roku 1607 Viesku vypálili slobodní hajdúsi. V roku 1778 bola vo Vieske založená rímskokatolícka škola s jazykom slovenským a od roku 1750 bola vo Vieske jednotriedna škola. V tomto období patrila Vieska politicky pod Tekovskú župu. V roku 1928 sa gotický kostol Krista Kráľa rozširuje do dnešnej podoby.

Tenisové dvorce

Historický znak Viesky pochádzajúci z 18. storočia, tvorí srdce, z ktorého vyrastajú tri kvety. V erbe Ladomerskej Viesky bol symbol Viesky vložený do ľavej ruky panovníka sv. Štefana patróna obce Ladomer, ktorému bol miestny kostol Krista Kráľa aj zasvätený.

V 50. rokoch XX. storočia sa v obci Vieska postavilo tzv. Pohotovostné sídlisko s kapacitou 64 bytov, kde sa sústredil riadiaci potenciál zamestnancov novovybudovanej hlinikárne ZSNP. 21. apríla 1957 bol slávnostne otvorený a daný do užívania nový kultúrny dom, ktorý už vtedy slúžil obyvateľom obce Ladomer.

Zlatá svadba

Novodobá história

V rámci územnej reorganizácie štátu boli dve samostatné obce Ladomer a Vieska spojené a vznikla jedna samostatná obec **LADOMERSKÁ VIESKA.** Samostatnou obcou je len jedenásť rokov, keď 1. decembra 1971, bola pričlenená a administratívne pripojená k okresnému mestu Žiar nad Hronom. V tomto období mala obec viac ako 1300 obyvateľov, ale týmto pričlenením nastáva v obci demografický vývoj prudko klesať, čo spôsobila hlavne oficiálna „stavebná uzávera" v obci.

Koncom 70. a začiatkom 80. rokov XX. storočia sa v akcii „Z" v obci vybudovali dve prekrásne moderné športoviská a to tri tenisové dvorce a trávnatý futbalový štadión s tribúnou a sociálnymi zariadeniami.

Uznesením vlády SR bola obec Ladomerská Vieska dňom 1. aprílom 1991, odčlenená od mesta Žiar nad Hronom a uznaná ako samostatná obec s katastrálnymi územiami Ladomer a Vieska. Prvým starostom v novodobých dejinách bol občanmi zvolený pán Imrich Dula (1991-1992). Ďalší starostovia Jaroslav Šurka (1992-1996). Ľudovít Búci (1996-1998). Mgr. Eva Martinovská (1998-2006). Vladimír Baran (2007 do dnes)

Mikulášska rozprávka

Nová Vieska

Kraj	Nitriansky
Okres	Nové Zámky
Mikroregión	Dvory a okolie
Počet obyvateľov	730
Rozloha	1 760 ha
Prvá písomná zmienka	1295
Starosta	Ing. Róbert Kis
Adresa	Obecný úrad Nová Vieska 294 943 41 Nová Vieska
Telefón	036/7593210
Fax	036/7532222
E-mail	obec@novavieska.sk
www stránka	www.kisuifalu.sk

Prvá písomná zmienka o existencii malej obce ležiacej na juhu Slovenska v strede terajšieho novozámockého okresu sa objavila v kúpno-predajnej zmluve z roku 1233. Vtedy ešte pod názvom Ösztövér. Ako Kisújfalu (Nová Vieska) sa prvýkrát spomína až v súpise z roku 1601.

Obecný dom

Obec Nová Vieska leží v nadmorskej výške 135 m, jej celková rozloha je 1760 ha. Z tejto rozlohy zaberajú časť o veľkosti 296 ha chránené oblasti: Alúvium potoka Paríž, Drieňová hora a národná prírodná rezervácia Parížske močiare. Približne 90 ha zaberajú vinice s približne 120 viničnými domčekmi, ktoré sú zaujímavé tým, že ich pivnice pochádzajú väčšinou z 19. storočia a sú vyložené kameňom.

Amfiteater

Pri poslednom sčítaní obyvateľstva v roku 2001 bol počet obyvateľov 794, rok 2009 bol však uzatvorený s podstatne nižším počtom ľudí: 730. Obec sa národnostne člení na obyvateľov slovenskej národnosti (11%) a obyvateľov maďarskej národnosti (89%).

K obci patria aj dve usadlosti, a to: osada Arad, o ktorej prvá písomná zmienka pochádza z roku 1295 (pustu Arad vlastnil ostrihomský arcibiskup) a časť Réva, ktorá spočiatku patrila k obci Svodín, ale neskôr bola pripojená k Novej Vieske. Najprv len samosprávne a až v roku 2006 aj katastrálne.

Starostom obce je od roku 1994 Ing. Róbert Kis, terajšími poslancami sú Imrich Fűri, Štefan Kamoncza, Etela Mátyásová, Michal Rigó zástupca starostu, Zoltán Sárai, Zoltán Szendi a Ján Varga. Hlavnou kontrolórkou je Irena Bitterová.

Obec prevádzkuje od roku 2002 materskú školu (23 detí), základnú školu 1-4. roč. (8 žiakov) a od roku 2008 poštu Partner.

Medzi zaujímavosti obce patria kalvínsky kostol, ktorý bol pôvodne tureckou mešitou, obecný dom s pamätnou izbou významného rodáka obce Lajosa Gulyása martýra revolúcie 1956 (obecný dom bol zrekonštruovaného v rokoch 2000 až 2004) a zvonica z roku 1934 nachádzajúca sa na Arade.

V obci je zaznamenaných viacero činných organizácií: Združenie dôchodcov, Poľovnícke združenie, Občianske združenie Anjelí raj,

Viničné domčeky

Detské ihrisko

Zimný vinohrad

Parížske močiare - rybník

Občianske združenie pre Novú Viesku, Občianske združenie KITIK, Spolok vinohradníkov, Csemadok, Telovýchovná jednota a Dobrovoľný hasičský zbor.

Vieska

Kraj	Banskobystrický
Okres	Veľký Krtíš
Mikroregión	Novohrad
Počet obyvateľov	220
Rozloha	331 ha
Prvá písomná zmienka	1447
Starostka	Ing. Anna Makovníková
Adresa	Obecný úrad Vieska 38
	991 02 Dolná Strehová
Telefón	047/4897131
Fax	047/4897131
E-mail	vieska@stonline.sk
www stránka	

Obecný úrad

Obec Vieska leží v okrese Veľký Krtíš, v Ipeľskej kotline, v doline Tisovníckeho potoka. K obci Vieska patrí osada Lupín. Prvá správa o obci je z roku 1447. Obec patrila rozličným zemianskym rodinám (Madáchovci a iní.). V minulosti sa obyvatelia obce zaoberali poľnohospodárstvom, včelárstvom a chovom oviec. Vzácnou architektonickou pamiatkou je neskorobarokový zvon a charakteristické domy zo začiatku 20. storočia.

Od roku 1990 je v obci samostatná obecná správa. V tomto období sa začala obec budovať a rozvíjať, postavila sa nová obecná zvonica. V obci sa vybudoval Televízny káblový rozvod, zrekonštruoval sa miestny rozhlas a verejné osvetlenie. V rokoch 1994 až 1996 bola obec splynofikovaná. V roku 2000 za zahájila výstavba vodovodu, splaškovej a dažďovej kanalizácie. V obci sa vybudovalo detské ihrisko, futbalové a volejbalové ihrisko a klzisko s osvetlením. Z Programu SAPARD sa zrekonštruovali miestne

Pohľad na obec

Park

Dom smutku

komunikácie, upravili sa verejné priestranstvá. Vybudovala sa Oddychovo-informačná zóna park a zrubová studňa. V roku 2009 sa zrekonštruoval dom smútku.

Pri organizovaní kultúrnych a športových podujatí obec Vieska spolupracuje s Občianskym združením VIEŠŤAN a Hokejovým klubom obce Vieska.

V blízkosti obce sa nachádza Termálne kúpalisko Dolná Strehová , miestni podnikatelia poskytujú ubytovacie a doplnové služby.

Zvonica

Zrubová studňa

Vieska nad Žitavou

Kraj	Nitriansky
Okres	Zlaté Moravce
Mikroregión	Požitavie Širočina
Počet obyvateľov	462
Rozloha	546 ha
Prvá písomná zmienka	1351
Starosta	Štefan Mladý
Adresa	Obecný úrad Vieska nad Žitavou 64 951 52 Slepcany
Telefón	037/6334560
Fax	037/6334560
E-mail	vieskanz@zoznam.sk
www stránka	www.obce.info

Prvá oficiálna písomná zmienka o obci Vieska nad Žitavou pochádza z roku 1406. V najstarších listinách sa názov obce vyskytuje prevažne v maďarskom tvare Kisfalud (malá obec), Barskifalud, Kysfalow, Wyfalu. Od roku 1927 je úradný názov obce Vieska nad Žitavou. Erb obce má svoj význam najmä z hľadiska kultúrneho dedičstva a tradícií obce. V čiernom štíte sa nachádzajú ostrím odvrátené radlice lemeš a čerieslo všetko zlaté.

Obecný úrad

K významným kultúrno-historickým pamiatkam obce patrí rímsko-katolícky kostol sv. Juraja z roku 1790. Bol postavený z daru ostrihomského arcibiskupa Juraja Selepčéniho Pohronca, ktorý sa narodil 24. apríla 1595 a bol pokrstený vo Vieske nad Žitavou. Pod celým kostolom sa nachádza krypta.

Pohľad na Arborétum

Nad obcou sa rozprestiera stálozelený park Arborétum Mlyňany, ktorý predstavuje zbierku takmer 2300 druhov kultivarov drevín. Je to najbohatšia zbierka cudzokrajných drevín v strednej Európe. Dominantu tohto chráneného areálu tvorí kaštieľ (1895) s neogotickou vežou. Základy Arboréta položil v r. 1892 Dr. Štefan Ambrózy Migazzi. Zámerom zakladateľa bolo pestovať cudzokrajné dreviny, aklimatizovať ich a dokázať ich životaschopnosť v našich podmienkach.

Predaj okrasných drevín

V obci úspešne dlhé roky pôsobí dobrovoľný hasičský zbor, ktorý patrí svojim športovým umením medzi popredné dobrovoľné hasičské zbory v kraji. Dlhodobé korene má aj motoristický šport, ako je terénny pretek motocyklov značky PIONIER.

Zrekonštruovaná kolesová studňa

Vieska nad Žitavou má svoju bohatú históriu a obec vždy bola a je domovom nielen pre tých, ktorí tu žijú, ale aj pre tých rodákov, ktorí sú roztrúsení po svete a radi sa do rodnej obce vracajú.

Vieska nad Blhom

Kraj	Banskobystrický
Okres	Rimavská Sobota
Mikroregión	Blžská Dolina
Počet obyvateľov	152
Rozloha	482 ha
Prvá písomná zmienka	1427
Starosta	Mgr. František Nagypál
Adresa	Obecný úrad Vieska nad Blhom 980 21 Batka
Telefón	047/5697115
Fax	
E-mail	vieskanadblhom@centrum.sk
www stránka	www.gemernet.sk

Vieska nad Blhom je malá dedinka na juhu rimavskosobotského okresu. Leží uprostred Rimavskej kotliny na nive Blhu. Rozloha obce je 580 ha. Obec sa v minulosti vyznačovala poľnohospodárstvom. Počet obyvateľov v posledných rokoch bol 150 160 osôb. V súčastnosti je väčšina z nich sociálne odkázaná. Dôsledkom zmien v poľnohospodárstve nezamestnanosť dosahuje približne 80%.

Obec vnikla v 13.-14.storočí, vyčlenením z chotára Radnoviec. Názvy obce : 1427 Wyfalu; 1920 Vieska; 1927 Vieska nad Blhom; maď. Balogújfalu. Patrila Jurajovi Ilosvaimu a Derencsényiovcom, v 16. storočí Széchyovcom, v 18. storočí Kohárvovcom. Počas tureckej nadvlády utrpela obec veľké škody. R. 1828 žilo v 20 domoch 148 obyvateľov , ktorí sa živili poľnohospodárstvom. V roku 1869 tu žilo 212 obyvateľov . Najstaršou pamiatkou je reformovaný kostol postavený v roku 1882 .

V posledných desaťročiach obec dlhodobo verejnoprávne patrila k susednej obci

Radnovce. V tomto období sa v obci neukutočnila žiadna investícia ani rozvoj. Obec sa osamostatnila v roku 1990, ale odvtedy uplynulé roky nepriniesli do života obce žiadne zmeny. Chýbali a doteraz chýbajú základné vybavenia a potreby obce (kultúrny dom, športové a detské ihrisko, dom smútku, plynofikácia, verejný vodovod atď .). Zmena nastala až v r. 2004. Do vlastníctva obce sa dostal pozemok s jednou dlhodobo nevyužitou, zanedbalou starou budovou. Budova bola postavená v r. 1905 ako reformovaná cirkevná škola s učiteľským bytom. Škola bola zrušená v r. 1965. Budova ostala vo vlastníctve ČSR. V r. 2005 sa začala rekonštrukcia budovy. V jednej časti už sú vytvorené miestnosti obecného úradu. Druhá samostatná časť budovy bude slúžiť ako mládežnícky centrum. Nakoľko finančné možnosti takej malej obce sú veľmi obmedzené, rekonštrukčné práce ešte stále prebiehajú.

V obci sa nachádza reformovaný kostol, postavený v roku 1882. V posledných desaťročiach údržba, ako aj potrebná oprava nebola vykonaná. Po osamostatnení obce sa začala oprava kostola. Bola opravená strecha a v neskorších rokoch prebehla aj rekonštrukcia interiéra. Koncom 90 tych rokoch sa uskutočnila aj vonkajšia oprava. Ale nekvalitne vykonaná vonkajšia práca viedla k tomu, že kostol o pár rokov vyzeral horšie ako pred opravou.

V roku 2005 pomocou podnikateľov, obyvateľov obce a obecného úradu sa uskutočnila kompletná vonkajšia rekonštrukcia kostola. Bola realizovaná aj vonkajšia osvetlenia. Výsledkom kvalitne vykonanej práce sa stala jedna krásna budova, ktorá je ozdobou celej dediny. V kostole sa nachádza pamätná tabuľa padlých hrdinov za prvej svetovej vojny z 30 tych rokov. Druhú pamätnú tabuľu, ktorou spomíname na padlých hrdinov za druhej svetovej vojny, umiestnila v roku 2004 miestny reformovaný spolok spolu s Obecným úradom Vieska nad Blhom.

Radošovce

Časť	Vieska
Kraj	Trnavský
Okres	Skalica
Mikroregión	Horné Záhorie
Počet obyvateľov	1812
Rozloha	2 659 ha
Prvá písomná zmienka	1473
Starosta	Štefan Huťťa
Adresa	Obecný úrad Radošovce 908 63 Radosovce
Telefón	034/6693101
Fax	034/6693290
E-mail	radosovce@radosovce.sk
www stránka	www.radosovce.sk

Obec Radošovce (1820 obyvateľov) leží v centrálnej časti Chvojnickej pahorkatiny, 10 km juhozápadne od Skalice, 17 km od hraníc s Českou republikou pri moravskom Hodoníne. Obec vznikla na mieste pôvodnej osady, ktorú zničili husitské vojská v roku 1429.

Najstaršia písomná zmienka o Radošovciach pochádza z 27.januára 1297. Nová obec pod názvom Rassich sa po prvý raz spomína v roku 1473 už ako mestečko.

V roku 1554 dostali Radošovce od Ferdinanda I. trhové a jarmočné právo. V

priebehu histórie Radošovce patrili k holíčskemu panstvu, od roku 1730 prešli do vlastníctva skalických jezuitov a po zrušení ich rádu sa stali majetkom Habsburgovcov. Obyvateľstvo sa zaoberalo predovšetkým roľníctvom a vinohradníctvom. V obci žila početná židovská komunita, ktorá si tu v roku 1830 postavila synagógu.

V roku 1976 bola k Radošovciam pripojená dovtedy samostatná obec Vieska, ktorá sa prvý krát spomína v roku 1392.

Z kultúrno historických pamiatok si pozornosť zaslúži rímsko-katolícky farský barokový kostol Narodenia Panny Márie. Jeho prvú časť postavili v roku 1560 na základoch starého gotického kostola, druhú časť vybudovali v rokoch 1744 až 1762 kolmo na staršiu stavbu, čím vznikol krížový pôdorys.

Na konci obci sa nachádza klasicistická kaplnka sv. Stanislava s centrálnou kupolou zo začiatku 19.storočia.

V obci pôsobil básnik a literárny kritik Tichomír Milkin, ThDr. Ján Černoch kaplán, neskorší ostrihomský arcibiskup. Ďalej František Víťazoslav Sasinek historik a spisovateľ a ThDr. Štefan Rovenský vlastenecký kňaz, pansláv. Z Radošoviec pochádza zakladateľ a dlhoročný predseda kanadskej slovenskej ligy Andrej Kučera a najvýznamnejšia slovenská astronómka RNDr. Ľudmila Pajdušáková.

Hodno navštíviť radošovské vinohrady na úpätí výbežkov Bielych Karpát, reštauráciu Na mlyne alebo vodnú nádrž s možnosťou chytania rýb.

V katastri obce je rekonštruovaný majer Žrebčín Kobylany, ktorý sa špecializuje na chov dostihových koní.

Bystričany

Časť	Vieska
Kraj	Trenčiansky
Okres	Prievidza
Mikroregión	Buchlov
Počet obyvateľov	1820
Rozloha	3 700 ha
Prvá písomná zmienka	1388
Starosta	Ján Šnirc
Adresa	Obecný úrad Bystričany, M.Nešpora 1/17 975 45 Bystričany
Telefón	046/5493120
Fax	046/5493122
E-mail	obec.bvstricanv@stonline.sk
www stránka	www.bvstricanv.sk

Bystričany ležia v južnej časti Hornonitrianskej kotliny pri juhozápadnom úpätí pohoria Vtáčnik. Nadmorská výška obecného územia je od 232 m do 1346 m.

Prvá písomná zmienka o obci pochádza z roku 1388. Patrila hradnému panstvu Sivý Kameň. Obyvateľstvo sa zaoberalo poľnohospodárstvom, bežnými dedinskými remeslami a garbiarstvom. V obci boli aj dva kameňolomy a malý drevársky podnik.

Z historických pamiatok obce treba spomenúť rímskokatolícky kostol Najsvätejšej trojice v Bystričanoch postavený v roku 1808.

V miestnej časti Chalmová stojí kostol Svätej Anny, pochádzajúci z 12. storočia, upravený v 16. storočí a rozšírený v r. 1730.

V Chalmovej sa nachádza aj pôvodne renesančný kaštieľ s dvoma nárožnými vežami z 1. pol. 17. storočia. V 19. storočí bol rozšírený a upravený. v súčasnosti slúži ako Reedukačný domov pre mládež (výchovný ústav pre mladistvých), vo vlastníctve ministerstva školstva.

Dnes sú Bystričany modernou obcou s vyše 1 800 obyvateľmi. V obci sa nachádza obecný úrad, pošta, zdravotné stredisko, materská i základná škola, cukráreň, reštaurácia, menšie i väčšie predajne rôzneho druhu tovaru. K rozvoju obce prispieva aj jej orientácia na cestovný ruch, k čomu výrazne dopomáhajú široké možnosti letnej i zimnej turistiky v blízkom okolí.

Veľký význam má v regióne aj obľúbené Termálne kúpalisko Chalmová je najväčším lákadlom pre turistov. Nachádza sa 20 km od okresného mesta Prievidza a 15 km od mesta Partizánske. Termálna horúca voda sa v tejto oblasti nachádza od nepamäti. Prvá obrazová správa je z roku 1923, kedy bol vybudovaný prvý drevený zakrytý bazén. Kúpalisko je situované v peknom tichom prostredí priamo pod Drieňovým vrchom pohoria Strážovská vrchovina.

Najväčším bohatstvom kúpaliska je termálna minerálna voda, ktorá má blahodárny vplyv na regeneráciu síl chorých aj zdravých a pozitívne pôsobí na pohybové ústrojenstvo. Vyhľadávaná je pre svoje liečivé účinky po úrazoch a zlomeninách. Viac info o kúpalisku na www.chalmova.sk

História osady Vieska sa spomína v súvislosti s rodinným majetkom istého grófa Kisfaludy. Prvá písomná zmienka o Vieske je z roku 1324. Neustále patrila rôznym šľachtickým Rodom. Bola však riedko obývaná. Až v roku 1928 mala 19 domov zo 132 obyvateľmi.

Zvonica

Dnes je Vieska súčasťou obce Bystričany, žije v nej asi dvesto obyvateľov. Starší občania rozlišujú jej starú a novú časť. Jedinou zachovalou historickou pamiatkou v tejto časti obce je mosadzný zvon, umiestnený v starej rekonštruovanej drevenej zvonici. Časť obce Bystričany Vieska, pôsobí na vzhľad veľmi usporiadane, kultivovane a čisto.

Bystričany

Radošovce

Nová Vieska

Vieska nad Žitavou

Vieska (DS)

Vieska (VK)

Vieska nad Blhom

PARTNERSKÉ ZDRUŽENIE VIESKY NA SLOVENSKU

a

OBEC LADOMERSKÁ VIESKA

Vás
srdečne pozývajú
na III. stretnutie

VIESKY NA SLOVENSKU

SOBOTA 5. JÚNA 2010

PROGRAM:

10.00 SLÁVNOSTNÉ OTVORENIE
10.30 SPRIEVOD OBCOU LADOMERSKÁ VIESKA
11.45 SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA
12.00 ZAHÁJENIE ŠPORTOVÝCH DISCIPLÍN
14.00 KULTÚRNY PROGRAM
22.00 HOSŤ PROGRAMU MARIÁN ČEKOVSKÝ
04.00 UKONČENIE STRETNUTIA

SÚŤAŽE:

- MINIFUTBAL
- STOLNÝ TENIS
- TENIS
- UMELECKÉ KOVÁČSTVO
- GULÁŠ Z DIVINY

ATRAKCIE:

- LET BALÓNOM
- JAZDA KOČOM
- SOKOLIARSTVO
- VÝSTAVA STARÝCH POHĽADNÍC
- HRNČIARSTVO
- OHŇOSTROJ

HOSTIA:

PULIŠOVCI
VALÉRIA
LENKA LIBJAKOVÁ & BAND
DANIEL
PACIPACIFIK
MARIÁN ČEKOVSKÝ

Gregorova Vieska

Družstevná pri Hornáde

Kočovce

Považany

Vísky (ČR)

Somotor

Domaniža

Gregorova Vieska

Kraj	Banskobystrický
Okres	Lučenec
Mikroregión	Novohrad
Počet obyvateľov	139
Rozloha	479 ha
Prvá písomná zmienka	1393
Starostka	Mária Gáfriková
Adresa	Obecný úrad Gregorova Vieska 39
	985 56 Tomášovce
Telefón	047/4392000
Fax	047/4392000
E-mail	ougregorovavieska@.stonline.sk
www stránka	

Pohľad na obec

Pravidelné organizované podujatia

- Fašiangy - pochod cez dedinu vo fašiangových kostýmoch
- Spomienka ma oslobodenie obce - vatra
- Deň matiek (máj)
- Lucia pochôdzka po domoch (december)
- Mikuláš (december)
- Vianočné stretnutie obyvateľov s kultúrnym programom
- Vianočný výstup na Sedem chotárov

Stred obce

Zvonica

Obecný úrad

Knižnica

Vianočný výstup na Sedem chotárov

Fašiangový sprievod

Vianočný program

Somotor

Časť	Nová Vieska pri Bodrogu
Kraj	Košický
Okres	Trebišov
Mikroregión	Medzibodrožie
Počet obyvateľov	1650
Rozloha	1 630 ha
Prvá písomná zmienka	1214
Starostka	Silvia Stropkayová
Adresa	Obecný úrad Somotor, Obchodná 31/7 076 35 Somotor
Telefón	056/6281612
Fax	056/6281611
E-mail	somotor@stonline.sk
www stránka	

Somotor

Aj napriek tomu, že podľa svedectva archeologických prieskumov obec Somotor je jedným z našich (rozumej: Medzibodrožie) najdávnejšie obývaných lokalít, s písomnou zmienkou o jeho názve sa prvý krát stretávame v kráľovskej darovacej listine z roku 1 263: „terrum Somotor" (Codex. Dipl. Hung. kötet. III. 155.o.), t.j. „zem (pôda) Somotor", čo zároveň znamená aj, že v tej dobe bola neobývaná. Toto prechodné obdobie netrvalo dlho, lebo vo vatikánskom zozname vyberačov pápežskej desatiny, ktorí v rokoch 1332 -1337 pochodili aj Medzibodrožie, sa viackrát stretávame s formami názvu „Zumuthur, Zomathov, Zamathor, Somotor". Názov „Zomothor" je dokladovaný vo viacerých listinách z 15. storočia (1447: Lelesz. 59. 40., 1479: Dl. 24724.) a v takejto forme sa dočítame o ňom aj v popise farností jágerského biskupstva z roku 1549. Súčasná maďarská forma pomenovania „Szomotor" sa ustálila v podstate koncom 18. storočia a odvtedy pod takýmto názvom figuruje aj na mapách a na oficiálnych zoznamoch názvov obcí. V čase vzniku prvej Československej republiky ešte určitý čas sa používala aj maďarská forma názvu, a až v roku 1927 bola zavedená aj v súčasnosti používaná slovenská forma názvu: „Somotor". Na pôvod názvu obce existujú dve vysvetlenia. Jedno je všeobecne rozšírené romantické vysvetlenie, podľa ktorého názov

„Szomotor" je vlastne z maďarského „szomoru tor smutný kar", lebo vraj starí Uhri na miestnom kopci konali smútočný kar nad svojimi padlými druhmi. Toto vysvetlenie vzniklo na konci minulého storočia, kedy bolo všeobecným javom millenijná zanietenosť a hľadanie maďarského pôvodu takmer všade. Aj napriek tomu niekoľko historikov zdieľa tento názor ešte aj v druhej polovici nášho storočia (XX. storočie), väčšina jazykovedcov však považuje za opodstatnenejšie vysvetlenie, podľa ktorého názov má východoslovanské korene, t.j. pôvod má v slovese „smotr pozerať (maď.: nézni)" (smotr), čo starí Uhri, ktorým zhlukovanie spoluhlások bolo cudzie, premenili na „somotor". Toto druhé stanovisko potvrdzuje, že ku koncu 19. storočia neostala ani písomná, ani ústna zmienka o domnelom kare, a že vlastne vtedy vzniklo toto mierne iluzórne vysvetlenie.

Véč

Niekdajšia samostatná obec je súčasťou obce Somotor od roku 1943. S jeho názvom sa stretávame v málo dôveryhodných zdrojoch od 13. storočia, a to vo formách „Velche, Veche". V overených zdrojoch ho nachádzame až v záznamoch z 15. storočia, kedy sa už v podstate uplatňovalo pomenovanie v súlade s dnešnou výslovnosťou: „Vech" (1427.1500: Szirmay.Zempl. 105. 284.); (1479:Dl. 24724.). V knihe Svätého Jána jágerského biskupstva z roku 1549 názov farnosti obce je vo forme: „Veche". Podobne ako v prípade Somotoru, dnešná forma názvu sa ustálila v druhej polovici 18. storočia, odkedy na mapách a na úradných listinách figuruje už rovno ako „Vécs". Keďže toto pomenovanie sa vyskytuje na maďarskom jazykovom území na viacerých miestach, z dôvodu bližšej špecifikácie

úradne zaviedli pomenovanie „Bodrog Vécs Bodrog Véč", následne v prvých rokoch 19. storočia formu „Bodrogvécs". Slovenský prepis názvu obce prebehne až po znovu oživení Československa v roku 1948, keď časť obce dostalo pomenovanie „Véč". V šesťdesiatych rokoch sa presadzoval pokus o zavedenie nového pomenovania „Včeláre", ktoré však nebolo úspešné. Na pôvod názvu neexistuje jednoznačné vysvetlenie väčšina jazykovedcov sa domnieva, že pravdepodobne je pomaďarčenou podobou slovanského osobného mena.

Nová Vieska - Kisújlak

Túto ešte v podstate aj dnes samostatne lokalizovanú obec samosprávne včlenili do obce Somotor až v druhej polovici XX. storočia. Podľa našich dnešných poznatkov jej názov vieme presne identifikovať zo zoznamov vyberačov pápežskej desatiny, ktoré vzniklo v rokoch 1332-1337, a v ktorej sa uvádza pomenovanie „Wylak, Vilhak". Od ostatných Viesok Újlakov sa veľmi skoro odlišovalo, veď už v 15. storočí sa stretávame s názvom „Kyswylak" (1423: Dl.11442., 1446: Dl. 13921), nesmieme však zabúdať na to, že podľa latinského pravopisu písmená „v" respektíve „w" vyslovujeme ako „u". Už vo viackrát spomenutej jágerskej knihe z roku 1549 sa tiež stretávame s formou: „Kys wjlak". Aj súčasná maďarská písaná forma sa ustáli až v druhej polovici 18. storočia (napr. v zázname vojenských kartografov z roku 1782 už vystupuje podoba „Kis Újlak") a v prvých rokoch XX. storočia vzniká súčasná podoba názvu „Kisújlak". V prvej Československej republike určité obdobie sa ponecháva aj maďarské pomenovanie, ale v roku 1927 prebehne prvé poslovenčenie, kedy dostáva obec úradný názov „Malý Újlak". Úplne poslovenčenie prebehne až v roku 1948, kedy obec dostáva aj v súčasnosti používaný úradný názov „Nová Vieska". Názov obce jednoznačne dokladuje maďarský pôvod pomenovania a poukazuje na to, že obec vznikla o niečo neskoršie ako okolité obce.

Somotor

Súčasný Somotor pozostáva z troch samosprávne scelených, pôvodne samostatných obcí: Somotor, Véč a Nová Vieska.

Somotor

Sídelná obec sa rozprestiera na južnom svahu somotorského kopca, blízko Bodrogu. Podľa archeologických vykopávok bola obývaná už v 11. storočí. Jeho názov (ako názov pozemku) poznáme z listiny z roku 1263, keď kráľ ju daruje majstrovi Petrovi. Jeho územie pôvodne patrilo Zemplínskemu hradnému panstvu. Do polovice 15. storočia bolo výhradným statkom rodiny Szerdahelyiovcov. V druhej polovici 15. storočia ďalšími statkármi sú rodiny Kozmafalviovcov a Ronyvaiovcov. V roku 1414 bol prítomný rod Szerdahelyiovcov a Szomotoriovcov. Začiatkom 16. storočia obec sa dostáva späť do hradného panstva zemplínskeho hradu, ktoré vtedy je statkom Drugethovcov. V prvej polovici 16. storočia jej jednotlivé časti patria rodom Pogányovcov, Csebiovcom a Szerdahelyiovcom. V roku 1 560 ju obsadí Benedek Serédy a začlení ju medzi statky kameneckého hradného panstva, ale v roku 1574 ju získajú späť Drugethovci. Známejšími statkármi zo 17. storočia sú rody Klobusitzkých, Nyáraiovcov, Sennyeyovcov, Bocskayovcov és Soósovcov. V 18. storočí okrem spomínaných rodín obci panujú rody Súghóovcov, Hugkaovcov, Görgelyovcov, a následne rodina Szirmayovcov.

Véč

V súčasnosti už zrastená s obcou Somotor, sa nachádza na východnom svahu spomínaného kopca, v blízkosti niekdajšieho koryta rieky Bodrog. Ako latifundia je zo začiatku statkom zemplínskeho hradu, následne ju Ondrej II. daruje Bertalanovi. V druhej polovici 15. storočia patrí Szécseyovcom, v polovici 15. storočia je statkom Szerdahelyiovcov. Z nich prechádza na Bocskayovcov, a následne v druhej polovici 18. storočia ju dostávajú od kráľa Vécseyovci.

Okrem spomenutých obec mala aj ďalších statkárov, v 16. storočí rodiny Paczothovcov a Serédyovcov, a koncom storočia rody Csápiovcov a Soósovcov. V druhej polovici 18. storočia popri hlavnom statkárskom rode Vécseyovcov sa stretávame s menami rodov Mezősyovcov, Klobusitzkých, Súghóovcov, Balassaovcov, Szerencsyovcov, a z 19. storočia s rodom Kozmaovcov.

Nová Vieska

Táto obec sa rozprestiera východne od Somotoru, v blízkosti rieky Bodrog. S jej názvom sa stretávame už 14. storočí v registri vyberačov pápežskej desatiny. V roku 1380 bola statkom Lászlóa Imreghiho. Predtým patrilo zemplínskemu hradnému panstvu. Koncom 14. storočia sa delili o ňu rody Imreghiovcov s Czékelyovcami. V 15. storočí nad ňou panovali Imreghiovci, Csebiovci a Pálóczyovci. Ďalšími statkármi obce boli v tom storočí rody Soósovci a Kelecsényiovci. V roku 1416 obec mala právo usporadúvania jarmokov. V roku 1500 obec sa dostáva do vlastníctva Benedeka Serédyho, ako kráľovský dar. V polovici tohto storočia však statkármi sú Gábor Perényi a György Soós. Niektoré jej časti prechádza na Melczerovcov a Tárczyovcov, následne sa delili o ňu Dobóovci a Soósovci. Koncom 16. storočia figurujú v listinách mená rodín Barkóczyovcov, Vinnayovcov a Soósovcov. V 18. storočí obec patrila rodinám Horváthovcom, Pintérovcom a Tisztaovcom Bodóovcom, a následne začiatkom XX. storočia patrí Szirmayovcom.

Družstevná pri Hornáde

Časť	Malá Vieska
Kraj	Košický
Okres	Košice okolie
Mikroregión	Ružín
Počet obyvateľov	2400
Rozloha	1 646 ha
Prvá písomná zmienka	1423
Starosta	Andrej Sabol
Adresa	Obecný úrad Družstevná pri Hornáde, Hlavná 38 044 31 Družstevná pri Hornáde
Telefón	055/6981005
Fax	055/6981202
E-mail	druzstevnaDrihornade@stonline.sk druzstevna@centrum.sk

Obec Družstevná pri Hornáde sa nachádza 10 km severozápadne od Košíc v údolí rieky Hornád. Malá Vieska a Tepličany (donedávna aj Kostoľany nad Hornádom) tvoria spoločne obec Družstevná pri Hornáde. Dominantou obce, časti Malá Vieska, je rímskokatolícky kostol Narodenia Panny Márie z roku 1433. Obec je splynofikovaná a napojená na verejný vodovod.

Malá Vieska

Malá Vieska je mladšia obec ako Tepličany. V najstarších dokladoch z rokov 1423 a 1427 sa uvádza ako nová Ves - Wyflaw. Už v roku 1429 je menovaná ako Vieska - Kysfalw. Rovnako ako obce Sokoľ a Tepličany patrila k hradu Sokoľ. V roku 1427 patrila Matúšovi z Pavloviec a svojou rozlohou zaberala 7 port.

Podľa lexikónu z roku 1773 bola Malá Vieska slovenskou dedinou. Svedčia o tom aj slovenské osobné mená poddaných podľa súpisov z rokov 1720 a 1758. Ak vychádzame z národného zloženia priľahlých obcí, možno sa domnievať, že obyvatelia Malej Viesky boli Slováci už od jej počiatkov, i keď sa meno obce na historických listinách uvádza v maďarskej podobe. Súvisí to so spôsobom verejných listín Uhorska, v ktorých sa snažili pisári uvádzať geografické názvy vždy v pomaďarčenej podobe.

Genéza názvu:

1423 - Wyflaw
1427 - Wyfalu
1429 - pessesio seu villa Kysflaw
1440 - Kysflaw
1555 - Kysfflaw
1773 - slovensky Mala Weska, maďarsky Kisfalu
1808 - slovensky Malá Wieska, Malá Wěska
1906 - Maloveska

Tepličany

O tejto pôvodne samostatnej obci, dnes časti Družstevnej pri Hornáde, máme najstarší doklad z roku 1423, hoci musela existovať už v druhej polovici 13. storočia. Tepličany patrili pod hrad Sokoľ. Podľa portálneho súpisu z roku 1427 obec vlastnil Matúš z Pavloviec a veľká bola 11 port. Od roku 1429 patrili Tepličany mestu Košice.

Historik B. Varsik uvádza, že obec bola od svojho založenia obývaná Slovákmi a ich kontinuita tu nebola nikdy pretrhnutá. Názov obce pochádza pravdepodobne z označenia teplý, čo by mohlo znamenať teplý prameň, teplý potok, teplý kameň a podobne. Podľa záznamov z rokov 1773 a 1808 bol slovenský názov obce ustálený, ľudovo sa dedine hovorilo Cepličany. Podľa lexikónu z roku 1773 to bola slovenská dedina.

Genéza názvu:

1423 - Tapliczan
1427 - Thapolchan
1429 - Theplicze
1491 - Thopliczan
1555 - Tapoczan
1558 - Taploczyan
1688 - Tapócsán
1773 - slovensky: Czepliczany, maďarsky: Tapolcsán
1808 - slovensky: Tepličany, Cepličany, maďarsky: Tapolcsán
1906 - Cepličany

Vieska

Kraj	Trnavský
Okres	Dunajská Streda
Mikroregión	Podunajsko
Počet obyvateľov	440
Rozloha	665 ha
Prvá písomná zmienka	1322
Starosta	Rozália Angyalová
Adresa	Obecný úrad ul. Hlavná 167, Vieska 930 02 Orechová Potôň
Telefón	031/5540113
Fax	031/5540113
E-mail	obecvieska@stonline.sk
www stránka	

Obec leží v Podunajskej nížine v strednej časti Žitného ostrova. Prvýkrát sa spomína pod názvom KYSFEULDI v roku 1322. Bola šľachtickou dedinou až do polovice 19 storočia. Medzi najvýznamnejšie rodiny, ktoré tu mali majetky, patrila šľachtická rodina Nagyovcov. V roku 1869 v obci bývalo 305 obyvateľov. Podobne ako v iných šľachtických obciach spoločná obecná pečať vznikla pomerne neskoro v 19. storočí. Erb obce Vieska má túto podobu:

v zelenom štíte zlaté obrnené, striebornou šabľou ozbrojené rameno prevýšené zlatou perlami ozdobenou, krížovým oblúkom uzavretou a červeným zamatom vyloženou korunou. Vlajka obce Vieska pozostáva zo siedmich pozdĺžnych pruhov vo farbách zelenej, žltej, bielej, červenej, bielej, žltej a zelenej.

Jedinú cirkevnú pamiatku predstavuje v obci v súčasnosti kamenná socha piety z roku 1814. Národnosť obyvateľov obce je: slovenská národnosť 3% a 97% maďarská. Náboženské vyznanie obyvateľstva je rímskokatolické.

Obec bola v rokoch 1966 1990 pripojená k Orechovej Potôni.

Obec Vieska vznikla v roku 1991 osamostatnením od Orechovej Potôni, ktorá je od nej vzdialená 2 km. V prvých komunálnych voľbách roku 1991 starostom obce bol zvolený Ernest Kovács. V obci je materská škola. Úspešne činné organizácie: Zväz dôchodcov, Dobrovoľný hasičský zbor, Telovýchovná jednota. Naše futbalové mužstvo úspešne účinkuje v IV. lige ZsFZ juhovýchod.

Počet obyvateľov 420, rozloha 667 ha, starosta obce: Angyalová Rozália, zástupca starostu: Ing. Szabó Peter, poslanci OZ: Busnyák Dezider, Busnyáková Veronika, Fegyveres Jozef, PaedDr. Lászlóová Beáta.

Domaniža

Časť	Kardošova Vieska
Kraj	Trenčiansky
Okres	Považská Bystrica
Mikroregión	Strážovské Vrchy
Počet obyvateľov	1547
Rozloha	2 606 ha
Prvá písomná zmienka	1268
Starosta	Jozef Galko
Adresa	Obecný úrad Domaniža 426 018 16 Domaniža
Telefón	042/4394548
Fax	042/4260356
E-mail	obec@domaniza.sk
www stránka	www.domaniza.sk

Domaniža - história

Na území dnešnej obce Domaniža bol objavený poklad bronzov z mladšej doby bronzovej, slovanské sídlisko z 11.-12. storočia. Obec sa spomína od roku 1268 ako Domanysa, doložená je z roku 1272 ako Domanesa, z roku 1372 ako Nagh Domanissa, z roku 1397 ako Domanyz, z roku 1773 ako Domanicza, z roku 1808 ako Domanissa, maďarsky Domanizs, Demény. V 14. storočí prešla na zákupné právo. Patrila panstvu Považská Bystrica, majetky dedičného richtára neskôr zemianskym rodinám Domanižských a Kardosovcov. V 16. storočí sa vyvíjala ako zemepanské mestečko s jarmočným právom a sídlom panstva rodiny Esterházyovcov. Erb Domaniže tvorí gryf: zachovaná erbová listina pochádza z roku 1559. V roku 1589 mala obec 50 domov, v roku 1720 mala 22 daňovníkov, v roku 1784 mala 70 domov, 80 rodín a 475 obyvateľov, v roku 1828 mala 52 domov a 639 obyvateľov. Zaoberali sa poľnohospodárstvom, pálili lieh, pracovala tu píla. V stredoveku bola samostatnou časťou Malá Domaniža (Vieska), ktorá patrila zemianskej rodine Sádeckých. Za I. ČSR bolo v obci veľa veľkostatkárov. Obyvatelia pracovali v lesoch, na veľkostatkoch, odchádzali na juh ako poľnohospodárski robotníci, mnohí sa vysťahovali do cudziny. Bol tu liehovar, tehelňa, valcha súkna, výrobňa kadí (i do zahraničia), 2 píla a 3 mlyny, pracovali tu i stolári. V rokoch 1938-1948 tu bolo hodvábnické družstvo Hodváb. Za SNP sa Domaniža stala sídlom štábu partizánskej brigády M. R. Štefánika (veliteľ K. K. Popov). Obec bola oslobodená 1. 5. 1945, vyznamenaná Pamätnou medailou SNP a čestným odznakom partizánskej brigády M. R. Štefánika.

Domanižská Lehota obec sa spomína od roku 1471. Patrila domanižkej fare. V roku 1784 mala 11 domov, 11 rodín a 76 obyvateľov, v roku 1828 mala 12 domov a 144 obyvateľov, v roku 1851 mala 66 obyvateľov. V obci bol kameňolom. Začiatkom 20. storočia bola zlúčená s Domanižou.

Považany

Časť	Vieska
Kraj	Trenčiansky
Okres	Nové Mesto nad Váhom
Mikroregión	Rudnay
Počet obyvateľov	1300
Rozloha	875 ha
Prvá písomná zmienka	1263
Starosta	Ján Miklovič
Adresa	Obecný úrad Považany 187 916 26 Považany
Telefón	033/7797205
Fax	033/7797217
E-mail	ocupovazany@stonline.sk
www stránka	www.povazie.sk/povazanv

Obec leží pri rieke Váh 5 km južne od Nového Mesta nad Váhom. Nadmorská výška je 176 metrov nad morom v strede obce, 173 178 metrov nad morom v chotári. Svoj terajší názov obec Považany získala 17. novembra 1960, kedy sa pôvodne samostatné obce Svätý Kríž nad Váhom, Mošovce a Vieska nad Váhom zlúčili.

Prvá písomná zmienka je o Mošovciach a pochádza z roku 1263 v listine Bélu IV. O Sv. Kríži je prvá písomná zmienka z roku 1297 v listine nitrianskej kapituly. Podľa povesti obec Sv. Kríž založili Konštantín a Metod, keď sa vracali so svojím sprievodom z Velehradu do Nitry. Obec Vieska sa spomína v roku 1368, kedy patrila ku kráľovským majetkom, neskôr panstvu Tematín. Obyvateľstvo sa zaoberalo poľnohospodárstvom, ale aj košikárstvom a výšivkárstvom. V 19.storočí tu boli 3 mlyny v Mošovciach a 3 vo Vieske.

Obec Považany - pohľad z kostolnej veže severne. V pozadí Nové Mesto nad Váhom

Miestny kronikár uvádza, že už od roku 1700 možno hovoriť o rímsko - katolíckej ľudovej škole vo Svätom Kríži. Chodili do nej i deti z Mošoviec a Viesky. V Mošovciach bola škola od roku 1896, vo Vieske r. 1930. Spoločná škola bola postavená v roku 1961. V roku 1973 bola postavená nová škola s telocvičňou, odbornými učebňami a školskou jedálňou.

V roku 1947 bola v obci zriadená materská škola, vtedy detská opatrovňa. V súčasnosti má obec katastrálny výmer 876 ha a 1310 obyvateľov.

V Považanoch sa narodil významný predstaviteľ národného obrodenia ThDr. Alexander Rudnay (1760 1831). Bol členom Bernolákovho Slovenského učeného tovarišstva. Svojím vplyvom a hmotnou podporou umožnil vydanie Bernolákovho päťjazyčného „Slowára". Alexander Rudnay po vyštudovaní za kňaza pôsobil vo viacerých farnostiach: v Častej, v Hronskom svätom Beňadiku, v Krušovciach, v Šaštíne Strážach.

Veľký zvon v kostole

Od roku 1785 zaznamenal rýchly úradný postup. V roku 1805 bol menovaný za ostrihomského kanonika, potom bol sedmohradským biskupom, r. 1819 bol menovaný Ostrihomským arcibiskupom. Tu sa zaslúžil o výstavbu baziliky, na ktorú osobne venoval 1 200 000 zlatých. V roku 1828 bol menovaný kardinálom. V tejto funkcii menoval 28.9.1830 Ferdinanda V. za uhorského kráľa. Zomrel 13. septembra v roku 1831. Počas celého pôsobenia podporoval národné obrodenie na Slovensku.

Alexander Rudnay bol veľký národovec a zanietený Slovák. Je príkladom rodoľubstva a lásky k nášmu rodnému Slovensku. Pamätný je jeho výrok: „Slovák som, a keď by som sedel aj na prestole sv. Petra apoštola Slovák budem."

Na jeho rodnom dome je umiestnená pamätná tabuľa s portrétom.

Katolícky kostol Povýšenia sv. Kríža je empírový, dal ho postaviť Alexander Rudnay v rokoch 1829 a 1830 na pamiatku svojej matky, ktorá je tu pochovaná. Je postavený na mieste starého kostola spomínaného r. 1297, resp. 1560. Výmaľba kostola je od F. Baslera z r. 1859. Nástenné maľby doplnili r. 1943 F. Pap a E. Petrikovič z Piešťan.

Firma HP

Pri príležitosti 240. výročia narodenia Alexandra Rudnaya bola v parku pred kostolom Povýšenia sv. Kríža odhalená jeho busta.

Slovenská numizmatická spoločnosť v Trenčíne za predsedníctva rodáka Mgr. Ladislava Jambora vydala v roku 2000 pamätnú medailu Alexandra Rudnaya.

Ministerstvo školstva SR 30.11.1999 priznalo základnej škole pomenovanie Základná škola kardinála Alexandra Rudnaya v Považanoch. Je tu umiestnená stála výstava Slavus sum, ktorá je venovaná tomuto slávnemu rodákovi.

V roku 2002 bola vydaná poštová známka s portrétom Alexandra Rudnaya.

Kultúrny a spoločenský život tradície

Zľava kostol, v strede obecný úrad, vpravo fara

Postupne, ako na naše územie prenikali osvietenské myšlienky, začali aj tu vznikať prvé spolky.

Veľkej obľube sa tešili ochotnícke krúžky, telovýchovné, športové a turistické krúžky.

Vo všetkých troch našich obciach pracovali hasičské krúžky, ktoré okrem prevencie požiarov sa venovali nácviku divadelných hier, s ktorými vystupovali v obci i v susedných dedinách.

Korene ochotníckeho divadla v Považanoch siahajú do roku 1922 a s menšími prestávkami trvá táto tradícia dodnes. Obľúbené boli najmä hry Ferka Urbánka.

Bohatú tradíciu v obci má šport. Z kroník sa dozvedáme, že už v roku 1935 bola aktívna organizácia Orol i Sokol a mládež všetkých troch obcí organizovala rôzne športové podujatia. V roku 1952 bolo v časti Kríž vybudované futbalové ihrisko. V roku 1961, keď sa už obec nazýva Považany, vzniká telovýchovná jednota Družstevník. V 60-tych rokoch sa začalo rozvíjať aj hokejové družstvo. Je to však najmä futbal, ktorý spája mladých i starších. Vo futbalových súťažiach sú zapojení žiaci, dorastenci i dospelí. Obľúbené sú domáce turnaje starých pánov alebo rozlúčka s futbalovým rokom ženatých proti slobodným.

Pamätná tabuľa na rodnom dome A. Rudnaya

Poznávaniu prírodných krás sa venuje turistický oddiel, mladé ženy a dievčatá cvičia aerobic. Mládež zaujali nové športy nohejbal a florbal, usporadujú sa v nich zimné turnaje. V nohejbale máme reprezentanta Slovenska 5-násobného majstra sveta a Európy.

K najvýznamnejším ľudovým zvykom patrili fašiangové sprievody masiek spojené s pochovávaním basy. Tieto sa s malými prestávkami konajú dodnes. Organizátormi sú najmä aktívni dôchodcovia. Čítajúc kroniky troch bývalých obcí, nájdeme i ďalšie kultúrne aktivity našich občanov. Bol tu napríklad spevokol, premietali sa filmy...

K novým tradíciám patrí: stavanie mája, oslavy Dňa matiek v druhú májovú nedeľu, fašiangové veselice, výstava ovocia, zeleniny a remesiel, ale najmä stretnutia dôchodcov, ktoré každoročne v mesiaci október organizuje obec a starosta obce. Je to poďakovanie starším občanom za to, čo pre obec a nás všetkých vykonali. Dnes má obec Považany všetky predpoklady byť moderným vidieckym sídlom. Jej dominantou je oddávna kostol. V strede obce stojí rodný dom Alexandra Rudnaya s pamätnou tabuľou.

Obec má mnohé dôležité budovy slúžiace občanom: budova obecného úradu s obradnou sieňou (otvorená v roku 1980), pošta, dom opatrovateľskej služby (z roku 1988), sociálne byty pre 8 rodín, základná škola, materská škola, obchodný dom s predajňou mäsa. Sú tu pohostinské zariadenia. K zlepšeniu kultúrneho života obce prispieva kultúrny dom a knižnica. Každá z pôvodných obcí má pri cintoríne dom smútku.

Obec je plynofikovaná, napojená na verejnú vodovodnú sieť. V súčasnosti prebiehajú prípravné práce na zavedenie kanalizácie v obci, generálna oprava prebieha v základnej škole (výmena okien, podláh, zateplenie). Vedenie obce venuje veľkú pozornosť životnému prostrediu, k čomu slúži aj separovanie odpadu. V obci vznikajú nové ulice s modernými domami. V časti obce Vieska rastie priemyselné centrum, a tak možno povedať, že kedysi poľnohospodárska obec sa mení na priemyselnú. Medzi najväčšie a najznámejšie podniky v obci patria: Kovovýroba Vieska, HP Plasty, Rezba, BNL, Metalvis Slovakia, Heitec, Dujka a ďalšie.

Centrum 155 kaderníctvo, manikúra, pedikúra, sauna, tenis, posedenie pri krbe

Prácu tu našli aj niektorí obyvatelia obce.

Šikovné ruky našich spoluobčanov denne menia vzhľad obce k lepšiemu.

Budúcnosťou obce sú mladí ľudia, ktorí svojím vzdelaním, ale hlavne hrdosťou na obec, ktorú postupne budovali ich predkovia, budú naďalej udržiavať a zlepšovať jej život.

Budú udržiavať tradície a vážiť si všetko, čo im obec poskytuje.

Zvonica vo Vieske

Kočovce

Časť	Beckovská Vieska
Kraj	Trenčiansky
Okres	Nové Mesto nad Váhom
Mikroregión	Zelená Voda - Bezovec
Počet obyvateľov	1402
Rozloha	1 532 ha
Prvá písomná zmienka	1262
Starosta	Ing. Ján Tupý
Adresa	Obecný úrad Kočovce 280
	916 31 Kočovce
Telefón	032/7798116
Fax	032/7798196
E-mail	oukocovce@kočovce. s k
	starosta@kocovce.sk
www stránka	www.kocovce.sk

Obec sa nachádza 183 m n. m. na ľavom brehu rieky Váh medzi pohoriami Bielych Karpát a Považského Inovca, 8 km od okresného mesta Nové Mesto nad Váhom. Katastrom obce vedie diaľnica D1. Obec vznikla v roku 1960 zlúčením troch samostatných obcí Kočovce, Beckovská Vieska a Rakoľuby. Erb sústreďuje historické symboly jednotlivých častí - v hornej polovici erbu je vŕba a dva prekrížené kosáky a v spodnej rak. Počet obyvateľov sa mení, ku koncu roka 2009 mala 1442 obyvateľov.

Rakovského kaštieľ v Kočovciach

HISTÓRIA

Kočovce

Najstaršie osídlenie územia Kočoviec z predhistorickej doby dokazuje nález črepov a štiepaných kamenných nástrojov na kočovskej Skalke pochádzajúci pravdepodobne z mladšej doby kamennej. Po prvý krát sa písomne spomínajú v roku 1321 pod menom Possessio seu terra Huchk. Vtedy kráľ Karol daroval Malé a Veľké Kočovce najstaršiemu členovi rodiny kočovských Jánovi. Veľké (tiež Horné) Kočovce patrili panstvu Beckov, Malé (Zemianske) Kočovce vlastnilo niekoľko zemianskych rodín. Okrem rodín Kočovských to boli rody Kálnických, Rakoľubských, Dubnických a Príleských. Práve podžupan Príleský dal v roku 1730 postaviť barokový kaštieľ. Najvýznamnejším vlastníkom bol botanik, ovocinár a šľachtiteľ Gejza Rakovský, ktorý dal v r. 1880 kaštieľ prestavať a rozšíriť, vzácnymi drevinami zveľadil i rozsiahly park.

Kostol a kaplnka v Beckovskej Vieske

Historickým symbolom Kočoviec je vŕba vyrastajúca pri potoku (najstaršie datovaná pečať z r. 1784).

Beckovská Vieska

V písomných zmienkach sa po prvý krát objavuje v r. 1396 pod názvom Wiezka. V tom čase patrila polovica obce panovníkovi. V 17. storočí bola rozdelená na Hornú (Superior) a Dolnú (Inferior) Viesku. Patrila pod majetkovú správu panstva Beckov. V 1. polovici 19. storočia bola postavená jednopodlažná budova kúrie. V januári 1778 sa tu presťahovala manželka Mórica Beňovského, narodili sa tu jej dcéry Rozália a Žofia. V r. 1826 v kúrii aj zomrela, pochoval ju v Beckove Pavol Hurban otec J.M. Hurbana. Kúria pre rozsiahle poškodenie bola v r. 2006 odstránená.

Historický symbol Beckovskej Viesky tvorí kompozícia dvoch kosákov (pečať z r. 1751).

Tri kríže - pamätník rumunským vojakom

Rakoľuby

Rakoľuby sú najstaršia časť obce, ich prvá písomná zmienka je datovaná od r. 1262 pod názvom Rakalup (neskôr Rakalap, od r. 1501 Rakolwpy). V čase najstarších písomných pamiatok bola obec majetkom rodov z Rakoľúb, Kálnice a Kočoviec. V r. 1650 1655 bol postavený neskororenesančný kaštieľ. Neskôr Rakoľuby vlastnili šľachtické rodiny Dubnických, Meďnanských, Marcibáni a naposledy Bánoci.

Rakoľuby zvonica a kaplnka

Vedľa kaštieľa sa nachádza socha sv. Jána Nepomuckého, pri vstupe do obce sa nachádzajú Božie muky. Historickým symbolom Rakoľúb je rak (pečať z roku 1780).

SÚČASNOSŤ

V obci Kočovce je obecný úrad, matričný úrad pre obce Kočovce a Nová Ves nad Váhom, základná škola s materskou školou, pošta. Obec vlastní a spravuje zariadenie opatrovateľskej služby s kapacitou 14 miest. V časti Beckovská Vieska je filiálny rímsko-katolícky kostol.

Obec je plne plynofikovaná, máme vybudovaný obecný vodovod, v súčasnosti sa buduje verejná kanalizácia.

Dominantou obce je barokový kaštieľ s parkom, ktorý je vlastníctvom STU - SF v Bratislave, využívaný na rekreačné účely. V areáli sa nachádza tenisový kurt, koniareň, kde firma TC CONTACT, s. r.o. poskytuje hipoterapiu pre postihnuté deti, každoročne usporadúva Považský pohár v parkúrovom skákaní a drezúre koní.

V katastri obce r. 1980 vybudovali Štátne lesy diviačiu oboru, ktorá sa rozkladá na ploche 500 ha lesa. O obore sa chová diviačia zver a muflóny.

V priemyselnej zóne v Rakoľuboch sídlia významné firmy Hella Slovakia F.-L., s. r.o., BRENO, s.r.o., KOLORMAX, s.r.o., C & A, s.r.o., JCL, s.r.o., TRANSKAM, s.r.o., WITCON, s.r.o.. Ďalej v obci sídlia firmy TRIAL, s.r.o. stavebniny, K.L.K., s.r.o. poľnohospodársky podnik, DAVER Slovensko, STACHO, s.r.o. záhradkárske potreby. Na športové aktivity má obec vybudované dve viacúčelové ihriská, petangové ihrisko, futbalové ihrisko TJ Kočovce.

Návštevník obce si pobyt môže spríjemniť prechádzkou na masív Skalky, kde je hrobka rodiny Rakovských, v blízkosti sa nachádza Zelená Voda rekreačný areál, Piešťany 25 km, Trenčín 23 km, Beckov 3 km, hrad Tematín, v zime je možnosť lyžovania v lyžiarskych strediskách v Kálnici a na Bezovci. Možnosť ubytovania v obci poskytuje rekreačné zariadenie STU v kaštieli.

Obec preslávili aj významné osobnosti kultúrneho a spoločenského života. V Beckovskej Vieske vlastnil kúriu Móric Beňovský kráľ Madagaskaru, v Kočovciach žil gróf Gejza Rakovský ovocinár a šľachtiteľ, zberateľ vzácnych drevín. V roku 1919 sa tu narodil Prof. Anton Kotzig, DrSc. - významný matematik.

Z kultúrnej oblasti je známy básnik Ján Buzássi a Ján Hubinský sochár a maliar.

Naša škola

Vísky (Česká republika)

Kraj	Juhomoravský
Okres	Blansko
Región	Boskovicko
Mikroregión	Letovicko, Malá Haná
Počet obyvateľov	241
Rozloha	379 ha
Prvá písomná zmienka	1464
Starosta	Ing. Stanislav Kamba
Adresa	Obecní úřad Vísky Vísky č. 96, 679 33 Vísky
Telefón	00420/516475822
Fax	00420/516475822
E-mail	visky@visky.cz
www stránka	www.visky.cz

První písemná zpráva o obci Vísky, která se nachází v severní části Jihomoravského kraje na západním úbočí Boskovické brázdy, je z roku 1464. Tehdy brněnský soud zemský zmiňuje v darovací listině také obec s názvem „Vésky". Na území obce však nalezneme památky již z doby románské.

Vísky byly součástí Boskovického panství. Boskovicové zde v roce 1700 postavili panský dvůr, kolem něhož se postupem času vytvořily tři vísky: dolní, prostřední a horní. Sloučením těchto osad vznikla obec Vísky.

Ve Víškách se nachází farní kostel sv. Michala, který je kulturní památkou ČR. Tento kostel má románský původ, je přestavěn v gotickém a později ještě upraven v

barokním stylu. V kostelní věži jsou zavěšeny dva pozoruhodné zvony: barokní z 18. století a gotický, o kterém se traduje, že je nejstarší na Moravě.

Návštěvníci Vísek mohou dále zhlédnout obnovenou kapličku, Stálou expozici minerálů a fosílií pana Václava Stoupala na obecním úřadě a chov kladrubských vraníků pana Bořivoje Grody. Možnost ubytování skýtá tradiční venkovská chalupa pana Slováčka. Obcí vede cyklostezka a turistické trasy.

V rámci spolupráce místní Školy obnovy venkova, soukromých subjektů a dotací z programů SAPARD a Programu obnovy venkova bylo v roce 2004 ze starého kravína vybudováno Agrocentrum Ohrada, které se pro turisty i občany obce stalo místem odpočinku, kulturního i sportovního vyžití. Nabízí ubytování pro 40 osob, celodenní stravování, letní terasu, salonek s kapacitou 60 míst. Dále je tu k dispozici krytý bazén, venkovní i krytá jízdárna a od roku 2006 relaxačně rehabilitační část s masážemi, zábaly, léčebnými koupelemi, elektroléčbou, fitness, saunou, whirpool…
Okolí Vísek skýtá též přírodní krásy. Obec plánuje vybudovat rybník v lokalitě mokřadu Obora, obnovit výsadbu stromořadů a vznik biokoridorů.

Vísky mají základní a mateřskou školu, poštu, obchod, 2 knihovny, sportovně kulturní sály v Sokolovně a Orlovně, jejíž součástí jsou posilovny a dvě bowlingové dráhy. V opuštěném lomu vznikl Přírodní kulturně-sportovní areál Vísky s dětským hřištěm, hřištěm pro malou kopanou a s volejbalovým hřištěm, krytým pódiem, tanečním parketem a vyhovujícím sociálním zařízením. Připravuje se projekt Komunitního centra na faře pro činnost klubů, spolků a setkávání seniorů a důchodců.

Obec má vlastní vodovod, je elektrifikována a plynofikována. V převážné části obce je provedeno i odkanalizování. V současné době se spolu s obcí Míchov a místní části Letovic, Podolím, řeší výstavba společné ČOV. Obec je napojena na systém IDS. Do evropských fondů je připravena žádost na výstavbu fotovoltaické elektrárny.

Společenský život ve Víškách je zachycen v kronice, která je vedena již od roku 1924. V posledních letech došlo k výraznému zpestření společenského života, a to zásluhou Obce Vísky, ZŠ Vísky, TJ Orel, TJ Sokol, Sboru dobrovolných hasičů, Mysliveckému sdružení Křižánek, malé kopané FC STARK a autodopravy K&K Pamětice.

Každý rok se v obci koná ples sportovců, ples hasičů, diskoples, dětský karneval, pálení čarodějnic, taneční zábavy, stavění a kácení „máje." K tradičním událostem přibývají další: novoroční ohňostroj a přípitek, vítání občánků, pouťové oslavy, rozsvěcování vánočního stromu a adventní koncert.

Pro děti jsou pořádány dětské karnevaly, dětský den a procházky „strašidelným lesem. V obci je oblíbený turnaj v malé kopané „Vísky cup," běh nazvaný „Vísecká desítka" a pochod „Po stopách pátera Ševčíka". Agrocentrum Ohrada pořádá valentýnskou oslavu, zabíjačkové hody, dětský den, dožínky, Hubertovu jízdu, Martinské hody a Silvestr. Místní Pohostinství připravuje Country večer.

VIESKY NA SLOVENSKU

PARTNERSKÉ ZDRUŽENIE **"VIESKY NA SLOVENSKU"**
A OBEC **LADOMERSKÁ VIESKA**

VÁS
SRDEČNE POZÝVAJÚ

DŇA 5. 6. 2010 (SOBOTA)
O 10.00. HOD.
NA

3. SLÁVNOSTNÉ STRETNUTIE OBČANOV,
SPOLUOBČANOV, RODÁKOV
A PRIATELOV Z OBCÍ A MIEST NESÚCICH
V NÁZVE SLOVO **"VIESKA"**

STRETNUTIE SA USKUTOČNÍ
V OBCI **LADOMERSKÁ VIESKA**
(OKRES ŽIAR NAD HRONOM)

JÁN ŠNIRC
PARTNERSKÉ ZDRUŽENIE
"VIESKY NA SLOVENSKU"

VLADIMÍR BARAN
STAROSTA OBCE
LADOMERSKÁ VIESKA

Budúce stretnutia Viesok na Slovensku:

18. jún 2011 - **Nová Vieska**
okres Nové Zámky

jún 2012 - **Družstevná pri Hornáde**
okres Košice okolie

jún 2013 - **Vísky** (Česká republika)
okres Blansko

jún 2014 - **Kočovce**
okres Nové Mesto nad Váhom

jún 2015 - **Považany**
okres Nové Mesto nad Váhom